

מ"ת 41600/01/15 - מדינת ישראל נגד ציון יעקב, דודו יעקב, תום אשר עשור

בית משפט השלום באשקלון
מ"ת 41600-01-15 מדינת ישראל נ' יעקב(עציר) ואח'
41576-01-15
29 ינואר 2015

בפני כב' השופט אמיר דהאן
המבקשת
נגד
המשיבים
1. ציון יעקב (עציר)
2. דודו יעקב (עציר)
3. תום אשר עשור
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד עדי פנחסי

ב"כ המשיב 2 - עו"ד מורן אלפסי ועו"ד דרבאשי

המשיב 2 - הובא על ידי שב"ס

החלטה (בעניין המשיב 2 בלבד)

למען שלמות ההחלטה מובא לפני הדיון בראיות לכאורה וההחלטה שניתנה למשיבים 1 ו-2 מיום 28.1.15.

בפניי בקשת המאשימה להורות על מעצרו של המשיבים 2,3 עד לתום ההליכים נגדם.

עניין של העבירות בסכסוך בין מכרים אשר התפתח לשורה של מעשי בריונות, זאת בעטיו של וויכוח של מה בכך בין צעיר למבוגר, תושבי קריית מלאכי. הויכוח הדרדר לרצף של אירועי אלימות ואיומים עם מספר מעורבים, והגיע לכתב אישום ולבקשת מעצר עד תום ההליכים.

המשיב 1 ציון יעקב ת.ז 303077473 יליד 1990 מקריית מלאכי.

המשיב 2 דודו יעקב, אביו של המשיב 1 ת.ז 056561954 יליד 1960 מקריית מלאכי.
עמוד 1

המשיב 3, תום עשור - עניינו הוכרע בהחלטה נפרדת.

המתלונן אבניאל (קריו גם אבנר) אוחנה יליד 1963 תושב קריית מלאכי.

כתב האישום מייחס למשיב 1 מספר אירועים:

באישום הראשון:

תקיפה של המתלונן ביום 05/01/2015 במאפיית "המוציא לחם" פרצה מריבה בין המשיב 1 למתלונן על רקע סכסוך בעניין כלבים, אז תקף המשיב 1 את המתלונן באמצעות כיסא בראשו וגבו. על פי כתב האישום, נכחו במקום איש ואישה נוספים אשר מנעו את המתלונן ואת המשיב 1 מלהוסיף ולהתקוטט.

באישום השני:

ביום 10/01/2015 אירעו מספר אירועים:

ראשית, בבוקר נפגשו המתלונן והמשיב 1 כל אחד ברכבו. המשיב 1 ביקש מהמתלונן לעצור בצד, יצא ממכוניתו עם מעדר ושבר את מראת הצד ברכבו של המתלונן.

שנית, רדף המשיב 1 במכונית יחד עם אביו המשיב 3, אחרי המתלונן שנסע ברכבו, חסם את הרכב, השניים ירדו וניפצו באבנים את שמשת רכבו של המתלונן.

שלישית, המשיך המשיב 1 לרדוף במכוניתו אחרי מכונית המתלונן, כשבמכונית נמצאים אביו, המשיב 2 וכן המשיב 3. המשיב 1 נצמד ברכבו לרכבו של המתלונן ופגע בו כשהוא משפשף את צידו. לאחר מכן, ירדו השלושה מן הרכב מצוידים במעדר והכו את המתלונן במעדר בראשו, וכן היכו אותו ובעטו בגופו תוך שהם גורמים לו חבלות והוסיפו לשבור חלקים ברכבו. כתב האישום מייחס למשיב 2, אביו של המשיב 1, כי חבר לבנו לשם רדיפתו והכאתו של המתלונן ביום 10/01/2015.

באישום השלישי:

הואשם המשיב 1, כי בעת דיון הארכת המעצר ניסה לתקוף את לוחם נחשון שליווה אותו, תוך שהוא מקלל אותו ומאיים עליו איומי פגיעה ומוות.

למשיב 2 מיוחס כי הוסיף איומים משלו ללוחם נחשון שהתעמת עם בנו לאחר שראה כי לוחמי נחשון משתלטים עליו ומכניסים אותו בכוח לתא המעצר בבית המשפט.

ראיות לכאורה:

עמדתם של ב"כ המשיבים 1 ו-2 לעניין ראיות לכאורה מורכבת:

מצד אחד, אין לחדד כי המתלונן קושר באמרותיו את המשיבים 1 ו-2 למיוחס להם, וכי אמרותיו מתחזקות גם במקורות ראייתיים אחרים כגון אמרות עדים, סרט וידאו, ואף באמרות המשיבים עצמם.

מצד שני, טוענים המשיבים 1 ו-2, כי את כל פרשת הדברים יש לראות במהופך או בלשונם "בצורה לא יבשה": לשיטתם, המתלונן הוא שהחל להכות את המשיב 1 עוד במאפיה והוא זה שהכה את המשיב 1 ביום 10.1.15 באמצעות אנטנה, וכן דרס אותו וגרם לו לחבלה קשה, ולאור זאת יש לראות את המעשים שעשו המשיבים 1 ו-2 נגד המתלונן.

זיהוי המשיבים בחלקי האירוע השונים:

ראשית יאמר, כי אין ספק בזיהויים של המשיבים כמעורבים במעשי האלימות כנגד המתלונן, המשיבים עצמם אינם מכחישים זאת ונוכחותם איש במהלך השלב המיוחס לו, עולה היטב ממכלול הראיות.

אישום 1 (אירועי יום 05/01/2015):

לגבי אישום 1, נטען כי המתלונן התגרה במשיב 1 והתכוון להכותו עד כדי כך, שגב' קארן סופר הייתה צריכה לעצור אותו עד שנפלה יחד איתו.

ואכן, נראה מן הראיות, כי היה דין ודברים בין המתלונן ובין המשיב 1 ואשר נראה, כי המתלונן נטל בו חלק משמעותי עד שצריכה הייתה גב' סופר לרסנו בכוח, כך מתארים אוסידון וסופר וכך עולה גם מידיעה 15-0011-264, המספרת על ריב שבו פגעו השניים אחד בשני וזרקו כיסאות אחד על השני.

אין טענה, ואין ספק כי לא עומדת כאן הגנה עצמית כלשהי למשיב 1, ואין הצדקה לכך שהכה את המתלונן, אדם בן 52, באמצעות כיסא, אף שהמתלונן הוריד את מעילו והלך לעברו.

תוקפנותו של המשיב 1 עולה לכאורה הן מאמרות המתלונן והן מאמרותיהם של אוסידון ושל סופר.

אשר על כן אני קובע כי ישנן ראיות לכאורה כנגד המשיב לאישום מס' 1 ולעניין המסוכנות נלקחה בחשבון גם התנהגות המתלונן, שגם הוא לא הרחיק עצמו מהארוע האלים.

אישום 2 (אירועי יום 10/01/2015):

גם לגבי אישום מספר 2 - עיון בחומר הראיות מלמד, כי קיימות ראיות לכאורה לתוקפנותם של המשיבים 1 ו-2 כלפי המתלונן, כאשר חלקו של המשיב 1 גדול וחלקו של המשיב 2 - משני.

להתנגשות הרכבים ולגרימת הנזק לרכב באמצעות המעדר יש ראייה חיצונית ברורה באמרתה של אילנית לוי חצרוני, וכן בצילומי הרכב ואמרה זו תומכת את אמרותיו של המתלונן. יש להדגיש, כי מאמרה זו עולה כי האיש עם המעדר היה מרוכז בגרימת נזק לרכב ולא דווקא בפגיעה במתלונן.

ליוזמתם של המשיבים 1 ו-2 להתעמת עם המתלונן ישנה ראייה מפורשת באמרת המשיב 2 מיום 12/01/2015 המתאר כך:

ש. "למה נסעתם כולכם למתלונן?"

כי הוא דרס את הבן שלי ושבר לו את הראש עם אנטנה.

ש. למה לא באתם למשטרה להודיע על זה?

כי הנאשם בדיוק בא לכיוון הבית של ההורים שלי ושם ניתקל איתו והבן שלי היה בסערות מרוגשים (השגיאות במקור) כעוס ונהיה בלאגאן...

ש. אתה יודע שביום שבת הבן שלך רדף אחרי המתלונן

אחרי שהוא דרס אותו ושבר לו את הראש עם אנטנה זה טבעי שהוא ירדוף אחריו...

ש. במקום לרדוף אחרי המתלונן למה לא באתם למשטרה?

רציתי לסגור את הסיפור בלי לערב משטרה, אנחנו חברים.

אחרי שהוא דרס את הבן שלי וגרם לו חבלות זה טבעי שהבן שלי יגרום לו חבלות בראש...

מאמרתו של המשיב 2 עולה, כי המשיב 1, בנו הוא שהכה את המתלונן במקל של מעדר והדבר היה מוצדק ו"טבעי" לאור מעשיו של המתלונן קודם לכן.

עוד נראה מסרט הוידאו כי רכב הקנגו שבו היו המשיבים 1,2 חסם במזיד וכנגד כיוון התנועה את רכב המתלונן והמשיבים 1 ו-2 ירדו מיד מהרכב וזרקו אבנים על רכבו של המתלונן.

מעשי המתלונן על פי הראיות לכאורה:

מנגד, נראה כי גם המתלונן אינו טומן ידו בצלחת ובמקום להתחמק מהמשיבים 1 ו-2, המיידים עליו אבנים, הוא נוסע כלפיהם במה שנראה כנסיעה מבחירה בכוון שלהם, והצילום מתיישב לכאורה עם טענת הדריסה באופן המחשיד כי היו לו כיווני נסיעה נוספים אך בחר לנסוע לכוון המשיב 1, ויתכן כי גרם לפגיעה במשיב 1.

הוא הדין בשימוש שעשה המתלונן באלה - אנטנה, שימוש שאינו מוכחש על ידו, ומוסבר בצורך בהגנה עצמית (אמרת המתלונן מיום 13/01/2015 שורה 16).

לא נעלמו מעיני גם החבלות המינוריות אותן ספג המתלונן, אשר אינן מתיישבות עם תקיפה חמורה (אמרת נדב מצנר איש מד"א מיום 21/01/2015), כמו גם התיאור המתאר את המשיב 1 מכלה את זעמו ברכב המתלונן אך לא במתלונן עצמו למרות שהיה על הרצפה.

אקטים אלה אכן מפחיתים ממהימנותו של המתלונן באמרותיו, אך ישנם תימוכין וראיות חיצוניות מרובות המעידים על מעשי המשיבים, ובמילים אחרות, הראיות על מעורבותו של המתלונן באירועים אינן מפחיתות ממסוכנותם של המשיבים.

מדאיגה מכל היא עמדת המשיבים עצמם באמרותיהם, כאשר באמירות שונות הצדיקו את החיפוש אחרי המתלונן, האלימות כלפיו וגרימת נזק לו ולרכבו כ"אסטרטגיה האזרחית" הנכונה והעדיפה על פניה למשטרה (אמרת ציון יעקב 13/01/2015 שורות 38-40).

אמירות אלה מעידות על מסוכנותם של המשיבים ובמיוחד על מסוכנותו של המשיב 1.

לסיכום יש לקבוע כי ישנן ראיות לכאורה למעשי התקיפה. אכן ישנן ראיות לכאורה למעורבות פעילה של המתלונן, אך אין ראיות אלה גורעות ממסוכנותם של המשיבים.

אישום מס' 3:

הצדדים לא חלקו על ראיות לכאורה לאישום זה, אך ב"כ המשיב 2 טענה לנסיבות מקלות בעניינו.

ואכן אישום זה מצביע על מסוכנותו של המשיב 1, ואת איומיו של משיב 2 ניתן להבין לאור העובדה כי המשיב 1 הוא בנו.

אשר על כן אני קובע כי ישנם ראיות לכאורה להוכחת האישומים 1, 2 ו- 3 כלפי המשיבים 1 ו- 2.

מסוכנות המשיב 2 ביחס לחלופה המוצעת:

המשיב 2 נטל חלק קטן בהרבה באירועים האלימים, הוא מבוגר יותר, הגיע לסייע לבנו - דבר המקל מאשמתו וגם חלקו באירוע השלישי עם אנשי שב"ס הוא מינורי שכן החל לאיים לאחר שראה את אנשי השב"ס מפעילים כוח כנגד בנו.

מנגד, עברו הפלילי מכביד, רצוף ורלוונטי, והוא כולל עבירות המקשות על מתן אמון בו ללא בטוחות הולמות.

המשיב 2 הורשע בעבר בעבירות של הסגת גבול פלילי, גניבה, הפרת הוראה חוקית, איומים ותקיפה סתם (2011), גניבה, נהיגה ללא רשיון, איומים, החזקת סכין והפרת הוראה חוקית (2009), תקיפת שוטר (2008), החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ו-5 עבירות של הפרת הוראה חוקית (2004) ועוד עבירות נוספות בתחומי הרכוש, הסמים, האלימות והסדר הציבורי אשר נעברו החל משנות ה-90.

יש לאזן את חלקו הקטן יותר של המשיב 2 באירועים ואת הנסיבות המיוחדות אשר עלו מהתנהגותו של המתלונן, יחד

עם עבר פלילי מכביד זה.

שמעתי את הערבים שהוצעו ומצאתי כי יש מקום לתת בהם אמון בשמירה על המשיב, אלא שבשלב זה אין לשחרר את המשיב אלא למעצר בית, הגם שמעצר בית זה נמצא בעיר קרית מלאכי, ויש לחזק את החלופה באמצעות איזוק אלקטרוני.

אשר על כן, אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים הבאים:

1. מעצר בית מלא ברחוב ז'בוטינסקי 89 בקרית מלאכי, תחת פיקוחם לסירוגין כל העת של:

א. מר גרי יעקב ת.ז. 024267080

ב. מר עוז יעקב ת.ז. 203503495

2. חתימה על ערבות עצמית וערבות צד ג' בסך ₪ 15,000 אשר תחתם על ידי המפקחים הנ"ל.

3. איזוק אלקטרוני אשר יהווה תנאי לשחרור על פי נהלי המזכירות והיחידה לפיקוח אלקטרוני.

4. פקדה במזומן בסך של ₪ 3,000 אשר תהווה תנאי לשחרור.

הפקדה תופקד כערבות עצמית על שם המשיב ותהווה קניינו שלו וכך גם תירשם במזכירות בית המשפט עד לתום התיק או להחלטה מתאימה של בית משפט זה.

5. זמינות מלאה במספרי טלפון : 054-9819121 , 052-6012052.

אי מענה לאחד ממספרי הטלפון הנ"ל, יהווה הפרת התנאים.

שירות המבחן יבדוק אפשרות להקל בתנאיו של המשיב על ידי יציאה לעבודה ויגיש תסקיר בנושא בתוך 30 יום. המשיב יהיה רשאי להגיש בקשה בנושא בתוך 3 שבועות.

מנתב התיק לכב' השופטת רובין לביא, בבית משפט השלום בקרית גת, לקביעה על פי יומנה.

מטרת הערבויות והפיקדון להבטיח עמידת המשיב בתנאי השחרור וכן במפורט להלן:

• התייצבותו לדיונים בביהמ"ש.

• הבטחת ביצוע כל עונש.

• הבטחה מפני ביצוע עבירות נוספות

מוסבר למשיבים/ים ולערבים/ים כי כל הפרה של תנאי מתנאי השחרור תקים עילת מעצר ללא צורך בקיום דיון, וכן עילה לחילוט הערבויות.

ניתנה והודעה היום ט' שבט תשע"ה,
29/01/2015 במעמד הנוכחים.
אמיר דהאן, שופט